

Mu e - lu Kris-tus i - se, surm mul - le ka-suks ka, sest

lei - an hin - ga - mi - se, kui Te - mas lah - kun ma.

2. Nii igatsen ma minna
siit ilmast rõõmuga
Su juurde, Issand, sinna,
kus olen pärija.

5. Kui süda, meel ja mõte
kui küünal kustuvad,
mind võta oma kätte
ja vaevas kinnita.

8. Seal alati võin kiita
Sind, Kristus, Isaga
ja Pühal Vaimul anda
ma austust lõpmata.

3. Sa, Kristus, lepitanud
mind oled Isaga;
mind patust vabastanud,
et võiksin elada.

6. Kui, Issand, tahad seda,
et pean siit lahkuma,
siis lõpeta kõik häda -
ja rahus suren ma.

4. Kui viimaks kinni läevad
mu silmad, kõrvad, keel,
Su silmad mind veel näevad
ja Sa mind kuuled veel!

7. Su juurde tahan jääda
kui usklik lapsuke
ja elu nõnda seada,
et saan siit taevasse.

*Viis: "Christus, der ist mein Leben"
Melchior Vulpius, arvatavasti 1560-1615.
Sõnad: krahvinna Anna von Stolberg 1600.
Tõlge: Johannes Hornung, 1660-1715.*